

Засновано у 2001 р.
Founded in 2001

ISSN 1609-8595
e-ISSN 2412-0774

НЕПЕРЕВНА ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЖУРНАЛ

CONTINUING PROFESSIONAL EDUCATION: THEORY AND PRACTICE

SCIENTIFIC-METHODICAL JOURNAL

СЕРІЯ: ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ
SERIES: PEDAGOGICAL SCIENCES

2018, 3-4 (56-57)

майбутніх логопедів до застосування адаптованих фізичних вправ в майбутній професійній діяльності.

Дефініційний аналіз базових понять дослідження.

Поняття «професійна діяльність», на наш погляд, як кінцевий результат, може розглядатись з урахуванням наступних термінів: «професійне самовизначення», «професійна підготовка», «професійна освіта». Український педагогічний словник професійне самовизначення трактує як процес прийняття рішення особистістю щодо вибору майбутньої трудової діяльності. Професійне самовизначення полягає в усвідомленні особистістю себе як суб'єкта конкретної професійної діяльності і передбачає самооцінку людиною індивідуально-психологічних якостей та зіставлення своїх можливостей з психологічними вимогами професії до спеціаліста (Гончаренко, 1997, с. 274–275). Поняття «професія» розглядають як рід занять трудової діяльності, що вимагає певних знань і навичок, та є для людини джерелом існування (Словник української мови, 1977, Т. 8, с. 332). Професійну освіту визначають з двох позицій: 1) як підготовку в навчальних закладах спеціалістів різних рівнів кваліфікації для трудової діяльності в одній з галузей народного господарства, науки, культури; 2) як невід’ємну складову частину єдиної системи народної освіти. Зміст професійної освіти включає поглиблена ознайомлення з науковими основами й технологіями обраного виду праці; прищеплення спеціальних практичних навичок і вмінь; формування психологічних і моральних якостей особистості, важливих для роботи у певній сфері людської діяльності (Гончаренко, 1997, с. 274–275). С. Сисоєва (2008) зазначає, що професійну освіту можна віднести до сфери загальнонаціональних інтересів. У сучасних умовах професійну освіту і навчання варто розглядати як таку, що спрямована на всеобщий розвиток особистості, оскільки висока кваліфікація фахівця, його професіоналізм є запорукою широкого й ефективного застосування новітніх наукомістких інформаційних технологій, підвищення добробуту населення, забезпечення економічної стабільності країни (с. 19–20).

Аналізуючи зазначене вище, можна сформулювати висновок, що професійна освіта майбутніх логопедів включає всеобщий розвиток фахівця за існуючими освітніми програмами із залученням нових орієнтирів в вітчизняній системі їх професійної підготовки з огляду на сучасні світові тенденції та міжнародні стандарти.

Вважаємо доцільним у нашому дослідженні розглянути поняття «професійна підготовка». В «Енциклопедії професіонального образування» (1999) поняття «професійна підготовка» тлумачиться як сукупність спеціальних знань, вмінь і навичок, якостей, трудового досвіду й норм поведінки, що забезпечує можливість успішної роботи з певної професії (с. 390). З іншого боку, Р. Клопов (2012) зазначає, що поняття «професійна підготовка» нерозривно пов’язане з поняттям «професійна освіта» (с. 26). Спираючись на аналіз літератури, ми робимо висновок, що професійна освіта і професійна підготовка майбутніх фахівців-логопедів включають

поглиблена ознайомлення з науковим надбанням і сучасними технологіями обраного виду праці; прищеплення спеціальних практичних навичок і вмінь; формування особистісної компетентності, як базової компетентності для роботи у даній сфері педагогічної діяльності.

Професійну освіту та підготовку студенти отримують для подальшого застосування у майбутній професійній діяльності. З’ясуємо сутність поняття «професійна діяльність». Діяльність у загальному сенсі означає процес взаємодії людини з довкіллям, завдяки чому вона досягає свідомо поставленої мети, яка виникла внаслідок появи потреби (Варій, 2009). Але свідомий характер діяльності виявляється в її плануванні, передбаченні результатів, регуляції дій, прагненні до її вдосконалення, доборі найкращих та найефективніших засобів, використання досягнень науки тощо. Також діяльність передбачає внутрішню та зовнішню активність людини, яка спрямована на особистісні зміни, трансформацію предметів та явищ залежно від потреб людини, а також створення нових.

Ми вважаємо, що професійна діяльність – соціально значуща діяльність людини (фахівця) в рамках обраної професії, яка потребує знань, умінь, навичок, певних якостей особистості для постановки і вирішення професійних задач (в нашому випадку – корекція та подолання порушень мовлення) та результатом якої є матеріальне забезпечення фахівця, який працює. Якісно здійснювати професійну діяльність здатний фахівець своєї справи.

Термін «фахівець» має два значення: 1) той, хто досконало володіє якимось фахом, має високу кваліфікацію, глибокі знання з певної галузі науки, техніки, мистецтва тощо, спеціаліст; 2) той, хто зробив якесь заняття своєю професією (Словник української мови, 1979, Т. 10, с. 570). На наш погляд, можна додати, що фахівець – це спеціаліст, здатний до постійного саморозвитку та самовдосконалення, до процесу неперервної освіти за фахом впродовж всього життя.

Словник української мови визначає термін «логопед» як «фахівець з логопедією», а логопедія – це наука, що визначає розлад мови та розробляє методи його лікування (Словник української мови, 1973, Т. 4, с. 540). Як вважає М. Шеремет (2014), логопедія – це наука про порушення розвитку мовлення, його подолання і запобігання йому засобами спеціального корекційного навчання і виховання (с. 3). Логопед працює з дітьми з порушенням мовлення. На думку М. Шеремет (2014), порушення мовлення – термін для позначення відхилень від мовленнєвої норми, прийнятої в мовному середовищі, яке частково або повністю перешкоджають мовленнєвому спілкуванню, обмежують можливості пізнавального розвитку і соціокультурної адаптації (с. 3).

Таким чином, можна сказати, що фахівець-логопед – це спеціаліст, який: зробив своєю професією науку про порушення розвитку мовлення, його подолання і запобігання йому засобами спеціального корекційного навчання і виховання, методами та прийомами розвитку і корекції; досконало володіє фахом, має високу кваліфікацію, глибокі знання з цієї галузі науки, постійно самовдосконалюється,

аспірант, Запорізький національний університет,
вул. Жуковського, 66, 69600 Запоріжжя, Україна,
veronap@i.ua

БАЗОВІ ДЕФІНІЦІЇ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛОГОПЕДІВ ДО ЗАСТОСУВАННЯ АДАПТОВАНИХ ФІЗИЧНИХ ВПРАВ

У статті проведено дефініційний аналіз базових понять дослідження проблеми формування готовності майбутніх логопедів до застосування адаптованих фізичних вправ в майбутній професійній діяльності. Розкрито зміст понять «готовність майбутніх логопедів до застосування адаптованих фізичних вправ», «професійна діяльність», «майбутній фахівець-логопед», «адаптовані фізичні вправи», «професійна підготовка», «професійна освіта», «фізичні вправи». Вказані базові поняття мають бути покладені в основу дослідження з формування готовності майбутніх логопедів до застосування адаптованих фізичних вправ в майбутній професійній діяльності і в подальшому включені до освітніх програм фахових дисциплін з підготовки логопедів.

Ключові слова: адаптовані фізичні вправи; готовність; майбутній логопед; майбутня професійна діяльність; формування.

<https://doi.org/10.28925/1609-8595.2018.3-4.6266>

Вступ. Головним пріоритетом вітчизняної професійної освіти, як зазначено у Законі України «Про вищу освіту» (2014, р. 1, ст. 1, п. 13), є формування компетентності майбутніх фахівців як динамічної комбінації їх знань, умінь, практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадських якостей, морально-етичних цінностей. Акцент сучасної професійної підготовки фахівців усіх кваліфікацій переноситься зі знаннєвої складової на особистісну, що зумовлено як надшивидким темпом старіння знань, так і розумінням того, що значущим для людини є особистісний смисл певного знання і механічні «неживі» знаннєві конструкти дуже швидко нею втрачаються.

Слід зазначити, що сучасні студенти мають достатньо високий рівень підготовки з логопедії, але не мають достатніх знань, умінь, навичок з використання адаптованих фізичних вправ в професійній діяльності. У зв'язку з чим необхідно підвищити рівень науково-теоретичного та організаційно-методичного забезпечення процесу підготовки майбутніх логопедів.

Для з'ясування феномену формування готовності майбутніх логопедів до застосування адаптованих фізичних вправ в майбутній професійній діяльності наше дослідження потребує розгляду таких базових понять: «професійна діяльність», «логопед», «фахівець», «адаптовані фізичні вправи», «готовність майбутніх логопедів до застосування адаптованих фізичних вправ в майбутній професійній діяльності».

Провідні ідеї роботи ґрунтуються на концептуальних роботах вітчизняних та зарубіжних учених. Аспекти філософії освіти висвітлені в

працах В. Андрющенка, І. Зязюна, В. Кременя, В. Лутая та ін. Питання теорії і методики професійної освіти розглянуті в дослідженнях С. Гончаренка, О. Дубасенюк, О. Аніщенко, Л. Сушенко та ін. Аспекти корекційної освіти обґрунтовані в працях В. Синьова, В. Бондаря, М. Шеремет, Н. Пахомової та ін. Фізичний розвиток та фізичне виховання дітей з порушенням мовлення досліджували Н. Безенцева, І. Марченко, Ю. Пінчук та ін. Дослідження з фізичного розвитку та виховання, застосування адаптивної фізичної культури проводили вчені Т. Круцевич, Н. Байкіна, І. Ляхова, О. Сокірко та ін. До проблем дослідження професійної готовності особистості до майбутньої професійної діяльності у різні часи і з різних позицій звертались науковці Н. Ничкало, С. Сисоєва, Р. Клопов, Л. Безкоровайна, А. Кух та ін.

Готовність – це спрямованість особистості на певну поведінку, установки на активні і доцільні дії, пристосування особистості для успішних дій в даний момент, обумовлене мотивами і психологічними особливостями особистості (Кух, 2018, с. 130). Натомість психологи професійну готовність розглядають як сукупність спеціальних знань, умінь, навичок, що обумовлює здатність людини виконувати певну професійну діяльність з тією або іншою якістю (Кух, 2018). С. Сисоєва (2008) має іншу думку і зазначає, що професійна готовність є результатом професійної підготовки, якістю особистості та виступає регулятором успішності майбутньої професійної діяльності та різновидом установки. На наш погляд, готовність – це ще й бажання студента отримувати сукупність знань, умінь і навичок.

Мета статті – здійснити дефініційний аналіз ключових понять з проблеми формування готовності

використовує у своїй діяльності новітні розробки, методики, технології тощо.

Розглянемо поняття «адаптовані фізичні вправи». Т. Крупець (2012) розглядає фізичні вправи як рухові дії, за допомогою яких вирішуються освітні, виховні завдання та завдання фізичного розвитку (с. 69). Термін «рух» має декілька значень: а) процес розвитку, в результаті якого відбувається зміна якості предмета, явища і т. ін., перехід від одного якісного стану до іншого, вищого; б) зміна положення тіла або його частин (у людини) (Словник української мови, с. 586). Рух має напрям, силу, ритм, півидкість, тривалість, темп. «Термінологічний словник з основ підготовки наукових та науково-педагогічних кадрів післядипломної педагогічної освіти» (2014) подає термін «адаптація» (від лат. adaptatio – пристосовувати) в значенні пристосування систем, що самоорганізуються, до умов середовища, які змінюються (с. 10).

Застосування фізичних вправ в процесі подолання порушень мовлення були висвітлені в роботах таких вчених, як М. Шеремет (2014), Н. Пахомова (2016), Ю. Пінчук (2015) та ін. Але майбутньому логопеду або важко зорієнтуватися в виборі необхідних вправ, або корекційна робота потребує співініані лікаря-ортодонта, логопеда, психолога, батьків, або фізичної реабілітації в умовах закладів дошкільної освіти із зачлененням відповідних спеціалістів. Спираючись на попередні досягнення науки, нами був розроблений і апробований протягом декількох років комплекс вправ для допомоги в подоланні ЗНМ, стертої форми дизартрії для застосування тільки логопедом на заняттях з дітьми старшого дошкільного віку в повсякденній роботі в певній послідовності з урахуванням того, що організм дитини – це цілісна система. Цей комплекс вправ може бути доступним майбутнім логопедам вже на початку їх професійної діяльності. У комплекс зібрани вже відомі, але пристосовані певним чином вирави різних галузей: медицини, фізичного виховання, логопедії, нейропсихології, кінезіології тощо. Вправи спрямовані на розвиток та узгодження в роботі всіх відділів рухового апарату та відділів мозку дитини, розвиток рівноваги, мовленнєвого дихання тощо. Ми отримали певні позитивні результати. Але подальша робота над удосконаленням комплексу має бути подовжена.

Аналіз зазначеного дає змогу дійти висновку що «адаптовані фізичні вправи у професійній діяльності логопеда» – це пристосовані фізичні вправи для подолання порушень мовлення дитини з урахуванням етіології та стану даного порушення, для зміцнення організму дитини як цілісної системи, так і окремої групи м'язів; використані для

підвищення ефективності корекції порушення до повного усунення порушення мовлення або значного поліпшення стану цього порушення. При застосуванні адаптованих фізичних вправ обов'язкова системність і систематичність. Фахівець-логопед використовує адаптовані фізичні вправи у своїй професійній діяльності. Задля цього у студента, який навчається за спеціальністю, повинна бути сформована готовність до використання адаптованих фізичних вправ в майбутній професійній діяльності через підвищення рівня науково-теоретичного та організаційно-методичного забезпечення процесу підготовки майбутніх логопедів.

Поняття «готовність майбутніх логопедів до застосування адаптованих фізичних вправ у майбутній професійній діяльності» пропонуємо трактувати як інтегроване утворення, яке дає змогу організувати корекційну роботу з дітьми різного віку з різними порушеннями мовлення, спрямовану на ефективне подолання порушень мовлення (або покращення стану), закріплення та стабілізації результатів корекційної роботи в подальшому житті дитини через використання адаптованих фізичних вправ.

Висновки. Отже, для з'ясування феномену формування готовності майбутніх логопедів до застосування адаптованих фізичних вправ в майбутній професійній діяльності було охарактеризовано такі базові поняття, як «професійна діяльність», «логопед», «фахівець», «адаптовані фізичні вправи», «готовність майбутніх логопедів до застосування адаптованих фізичних вправ в майбутній професійній діяльності». Здійснений дефініційний аналіз цих понять та їх трактування у науковій та довідковій літературі дозволив розкрити сутність базового поняття з проблематики дослідження «готовність майбутніх логопедів до застосування адаптованих фізичних вправ у майбутній професійній діяльності» як інтегрованого утворення, яке дає змогу організувати корекційну роботу з дітьми різного віку з різними порушеннями мовлення, спрямовану на ефективне подолання порушень мовлення (або покращення стану), закріплення та стабілізації результатів корекційної роботи в подальшому житті дитини через використання адаптованих фізичних вправ.

Підготовка вітчизняних фахівців з логопедії має відповідати міжнародним стандартам, потребам нашої держави, нашого суспільства, кожної дитини, яка потребує допомоги фахівця-логопеда. Одним з перспективних напрямів наших подальших досліджень цієї проблеми є формування змісту дисциплін, орієнтованих на формування готовності майбутніх логопедів до застосування адаптованих фізичних вправ в майбутній професійній діяльності.

Література

- Варій М. Й. Психологія. Київ: Центр учебової літератури, 2009. 288 с.
- Гончаренко С. У. Український педагогічний словник. Київ: Либідь, 1997. 376 с.
- Грицанов А. А. Новий філософський словник. Мінськ: Книжний Дом. 2003. 1280 с. URL: <http://kniga-scienceontheweb.net/noveyshiy-filosofskiy-slovar.html> (дата звернення: 03.08.2018).
- Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 18.07.2018).

- Клонов Р. В. Теорія і практика професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту із застосуванням інформаційних технологій: дис... доктора пед. наук: 13.00.04. Запоріжжя, 2012. 520 с.
- Крученіч Т. Ю. Теорія і методика фізичного виховання. Загальні основи теорії і методики фізичного виховання. Т. 1. Київ: Олімпійська література, 2012. 198 с.
- Кух А. М. Теоретико-методичні засади професійної підготовки майбутніх учителів фізики в умовах освітньо-інформаційного середовища: дис. ... доктора пед. наук: 13.00.04 і 13.00.02. Київ, 2018. 455 с.
- Логопедія. За ред. М. К. Шеремет. Київ: Слово, 2014. 672 с.
- Пахомова Н. Г., Смаглюк Л. В., Трофименко М. В. Комплексний медико-психолого-педагогічний підхід до корекційної роботи з дітьми із зубочелепними аномаліями та деформаціями. *Становлення особистості дитини в умовах сучасного розвитку суспільства: соціально-педагогічний, корекційний і медичний аспекти: матеріали регіонального науково-практичного семінару*. Полтава: УМСА, 2016. URL: <http://elib.umsa.edu.ua/jspui/handle/umsa/3783> (дата звернення: 18.08.2018).
- Пінчук Ю. В., Породько М. І. Система фізичної реабілітації дітей старшого дошкільного віку із загальним недорозвиненням мовлення. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 19. Корекційна педагогіка та соціальна психологія*. Київ: НПУ імені М. П. Драгоманова. 2015. Випуск 29. С. 72–78. URL: [file:///C:/Users/%D0%94%D0%BE%D0%BC/Downloads/Nchnpu_019_2015_29_15%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/%D0%94%D0%BE%D0%BC/Downloads/Nchnpu_019_2015_29_15%20(1).pdf) (дата звернення: 18.08.2018).
- Словник української мови в 11 томах / за ред. І. К. Білодіда. Київ: Наукова думка, 1970–1980. URL: <sum.in.ua/> (дата звернення: 27.07.2018).
- Сисоєва С. О. Освіта і особистість в умовах постіндустріального світу: монографія. Хмельницький: ХГПА, 2008. 324 с.
- Термінологічний словник з основ підготовки наукових та науково-педагогічних кадрів післядипломної педагогічної освіти / за наук. ред. Є. Р. Чернишової, 2014. URL: lib.iitta.gov.ua/8301/1/словник_1%2C2.pdf (дата звернення: 27.07.2018).
- Енциклопедія професіонального образования. В 3-х т. / под ред. С. Я. Батышева. Москва, 1999. 1784 с.

References

- Varij, M. J. (2009). *Psihologiya [Psychology]*. Kyiv, Ukraine: Centr uchbovoyi literaturi (ukr).
- Honcharenko, S. U. (1997). *Ukrayinskij pedagogichnij slovnik [Ukrainian Pedagogical Dictionary]*. Kyiv, Ukraine: Lybid (ukr).
- Gritsanov, A. A. (2003). *Novejshij filosofskij slovar [The Newest Philosophical Dictionary]*. Minsk, Belarus: Knizhnyj Dom. Retrieved from <http://kniga.scienceontheweb.net/noveyshiy-filosofskiy-slovar.html> (rus).
- Zakon Ukrayini «Pro vishu osvitu» [Law of Ukraine «On Higher Education»] (2014). Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (ukr).
- Klopov, R. V. (2012). *Teoriya i praktika profesijnoyi pidgotovki majbutnih fahivciv fizichnogo vihovannya i sportu iz zastosuvannym informacijnh tehnologij [Theory and practice of training future specialists in physical education and sports with the use of information technologies]*: Doctor's thesis: 13.00.04]. Zaporizhzhya, Ukraine (ukr).
- Krutsevych, T. Yu. (2012). *Teoriya i metodika fizichnogo vihovannya. Zagalni osnovi teoriyi i metodiki fizichnogo vihovannya [Theory and methodology of physical education. General principles of theory and methodology of physical education]*. Vol. 1. Kyiv, Ukraine: Olympic literature (ukr).
- Kykh, A. M. (2018). *Teoretiko-metodichni zasadi profesijnoyi pidgotovki majbutnih uchiteliv fiziki v umovah osvitno-informacijnoho seredovisha [Theoretical and methodical principles of professional training of future teachers of physics in the conditions of educational and informational environment]*. Doctor's thesis: 13.00.04; 13.00.02. Kyiv, Ukraine (ukr).
- Sheremet, M. K. (Ed.) (2014). *Logopediya [Speech therapy]*. Kyiv, Ukraine: Slovo (ukr).
- Pakhomova, N. G., Smaglyuk, L. V., Trofimenko, M. V. (2016). Kompleksnij mediko-psihologo-pedagogichnij pidhid do korekciynoyi roboti z ditmi iz Zuboshelepnimi anomaliyami ta deformacyiami [Comprehensive medical-psychological and pedagogical approach to corrective work with children with dental ankles and deformations]. *Stanovlennya osobistosti ditini v umovah suchasnogo rozvituksu suspilstva: socialno-pedagogichnij, korekciijnij i medicinij aspekti: materiali regionalnogo naukovo-praktichnogo seminaru*. Poltava, Ukraine: UMSA. Retrieved from <http://elib.umsa.edu.ua/jspui/handle/umsa/3783> (ukr).
- Pinchuk, Yu. V., Porodko, M. I. (2015). Sistema fizichnoyi rehabilitaciyi ditej starshogo doshkilnogo viku iz zagalnim nedorozvinennym movlennya [System of physical rehabilitation of children of the senior preschool age with general underdevelopment of speech]. *Naukovij chasopis Nacionalnogo pedagogichnogo universitetu imeni M. P. Dragomanova. Seriya 19. Korekciyna pedagogika ta socialna psihologiya*, 29, C. 72–78. Retrieved from [file:///C:/Users/%D0%94%D0%BE%D0%BC/Downloads/Nchnpu_019_2015_29_15%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/%D0%94%D0%BE%D0%BC/Downloads/Nchnpu_019_2015_29_15%20(1).pdf) (ukr).
- Bilodid I. K. (Ed.) *Slovnik ukayinskoyi movi: v 11 tomah [Ukrainian language dictionary: In 11 Vol.]* (1970–1980). Retrieved from <sum.in.ua/> (ukr).
- Sysoeva, S. O. (2008). *Osvita i osobistist v umovah postindustrialnogo svitu: monografiya [Education and personality in a post-industrial world: a monograph]*. Khmelnytsky, Ukraine: KhGPA (ukr).
- Chernyshova, E. R. (2014). *Terminologichnij slovnik z osnov pidgotovki naukovih ta naukovo-pedagogichnih kadriw*

- pislyadiplomnoyi pedagogichnoyi osviti [Terminological dictionary on the basics of preparation of scientific and scientific-pedagogical staff of postgraduate pedagogical education]. Retrieved from lib.iitta.gov.ua/8301/1/ словник_1%2C2.pdf (ukr).
- Batyshev, S. Ya. (Ed.) (1999). Enciklopediya professionalnogo obrazovaniya: v 3 t. [Encyclopedia of vocational education: In 3 Vol.]. Moscow, Russia (rus).

БАЗОВІ ДЕФІНІЦІЇ ФОРМИРОВАННЯ ГОТОВНОСТІ БУДУЩИХ ЛОГОПЕДОВ К ПРИМЕНЕНИЮ АДАПТИРОВАННЫХ ФІЗИЧЕСКИХ УПРАЖНЕНИЙ

Горнікова Галина, аспирант, Запорожський національний університет,
ул. Жуковського, 66, 69600 Запоріжжя, Україна, verona06@i.ua

В статье проведен дефиниционный анализ базовых понятий исследования формирования готовности будущих логопедов к применению адаптированных физических упражнений в будущей профессиональной деятельности. Раскрыто содержание понятий «готовность будущих логопедов к применению адаптированных физических упражнений», «профессиональная деятельность», «будущий специалист-логопед», «адаптированные физические упражнения», «профессиональная подготовка», «профессиональное образование», «физические упражнения». Указанные базовые понятия будут положены в основу исследования формирования готовности будущих логопедов к применению адаптированных физических упражнений в будущей профессиональной деятельности и в дальнейшем включены в образовательные программы дисциплин по подготовке будущих логопедов.

Ключевые слова: адаптированные физические упражнения; будущий логопед; будущая профессиональная деятельность; готовность; формирование.

BASIC DEFINITIONS OF FORMING THE READINESS OF FUTURE SPEECH THERAPISTS TO APPLY ADAPTED PHYSICAL EXERCISES

Gorshkova Galyna, Post-Graduate Student, Zaporizhzhia National University,
66 Zhukovsky Str., 69600 Zaporizhzhia, Ukraine, verona06@i.ua

The article provides a definitive analysis of the base concepts of the study of forming the readiness of future speech therapists to apply adapted physical exercises in future professional activities. Clarified the concepts of «speech therapist», «specialist», «professional speech therapist». Examined the concepts of «professional education», «professional training», «professional self-determination» as the components of the base concept «professional activity». The base concept of «adapted physical exercises» is explained through the key terms of «physical education», «adaptation», «exercise», «movement», «tone», «muscles»; clarified the concepts of «professional readiness» and «formation of readiness». The ultimate base concept of the study is formulated that «the readability of future speech therapists to apply adapted physical exercises in future professional activities» is interpreted as an integrated education that allows organizing corrective work with children of all ages with different speech disorders aimed at effectively overcoming speech disorders (or improvement I will become), consolidate and stabilize the results of corrective work in the future life of the child through the use of adapted physical exercises.

The final base concept of the research is formulated that, «the readiness of future speech therapists to apply adapted physical exercises in future professional activities» is interpreted as an integrated formation/education that allows organizing corrective work with children of all ages with different speech disorders, aimed at effectively overcoming speech disorders (or improvement of well being), consolidation and stabilization formation of the results of corrective work in the future life of a child through the use of adapted physical exercises.

One of the promising directions of our further research on this problem is the formation of the content of disciplines focused on the formation of readiness of future speech therapists to apply adapted physical exercises in future professional activities.

Key words: adapted physical exercises; formation; future professional activity; future speech therapist; readiness.

Стаття надійшла до редакції 03.09.2018
Прийнято до друку 30.10.2018